

בונינים מקדש בלב

מסע רוחני בין פרשת תרומה, סודות הזוהר וחג הפורים

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" – בתוך כל אחד ואחד. כיצד הופך הזהב הגשמי לאור רוחני?
ומה הקשר בין נדבת הלב במדבר לבין הסוד המיסטי של אסתר המלכה?
הזמנה למסע בסולם העולה: מן המאמץ האנושי אל האור הגנוז.

הפרדוקס של הנתינה: "ויקחו לי תרומה"

הציווי הפותח את בניית המשכן טומן בחובו סוד עמוק:
'ויקחו לי תרומה'. לכאורה היה צריך לומר 'ויתנו לי'.
חז"ל והזוהר מגלים: הקב"ה אינו זקוק לחומר.
הוא אינו צריך את הזהב, הכסף או הנחושת שלנו.

ויקחו לי = אותי

התרומה היא הרכב לקשר. כשאדם נותן מעצמו, הוא אינו מוותר
על רכוש, אלא 'לוקח' את הנוכחות האלוהית אל תוך חייו.
המשכן אינו מבנה של אבנים, אלא מבנה של יחסים.

המטבע של הקדושה: רצון, נפש ולב

מאת כל איש אשר ידבנו לבו

רצון

נפש

לב

הזוהר הקדוש מלמד כי האינטראקציה עם האינסוף דורשת יותר מפעולה טכנית. היא דורשת את האדם השלם.

רבי שמעון בר יוחאי מסביר כי ה"איש" שבונה משכן הוא זה שפועל בשלושה רבדים:

1. **רעותא** (רצון): הכוונה העמוקה והמניע הפנימי.

2. **נפשא** (נפש): השקעת כוחות החיים והחיוניות.

3. **ליבא** (לב): המרכז הרגשי שמניע את ההתלהבות.

כשהנתינה מגיעה מהמשולש הזה, החומר הופך לרוח.

הכלל הגדול של הזוהר: יוקר הקדושה מול זילות הטומאה

העולם בניי על משוואה רוחנית חדה:

ה'סטרא אחרא' (הצד האחר/השלילי): מגיע בחינם. העצלות, הכעס והיייאוש אינם דורשים מאמץ. הם 'זולים' וזמינים לכל דורש ('לכו שו שברו... בלא כסף').

הקדושה: דורשת תשלום מלא ('אגרא דקודשא'). כדי להשיג אור רוחני, שמחה אמיתית וחיבור, נדרשת השתדלות. אי אפשר לעבוד את הבורא 'בחינם' או בריקנות. המחיר שאנו משלמים במאמץ הוא הכלי שמחזיק את האור.

רוח

רכובן ונתן שוק המקיפ וקוה שלה לם: ביסרת ווסביו מרצוריס. המאותן בחינים לא קיקה אן לאמשה אטנגך יכמן המקוטותה נל עכרים אוגנ מאגרון ימגמ דוכרילא, אומ פריא ליודת בעמורלוקה, אטפתר דישר עילי זמננס. המקושון בחומיים דושן. מרבים שלטו עיר לבוק יאטי וביקה ליונין בטנתה באינם אמוך נמפוא המקומתן אל המקף ולסולה תקדוכים, שוח לכל נוכים זהא מרוטני ית בוקא צול איקרת ותינקי שכל, חוגת דאקרט שכה החוט כל אטון אוח למוחינק העבו על וחורל כפר את האור.

הזכות
הכניסה

הזכות
הכניסה

הזכות
הכניסה

לא לעבוד ב'חינם'

הזוהר מזהיר: "אסור לקרבה לגבי קודשא
ברוך הוא בריקני".

עשיית מצווה או מעשה טוב ללא "תשלום"
של כוונת הלב ומאמץ הנפש נחשבת כעבודה
בחינם - עבודה ריקה.

ה"תשלום" הוא ההתגברות על הנוחות.
כשאדם קם בבוקר נגד כוח הכבידה של העצלות,
או בוחר בסבלנות במקום בכעס - הוא "קונה"
את המדרגה הרוחנית שלו בכסף מלא.

וקנה לך חבר

הרכישה הגדולה ביותר: 'וקנה לך חבר'

השתדלות הגבוהה ביותר אינה עבור עצמנו, אלא עבור הזולת. הזוהר קורא לצדיק "לקנות" חבר – להשקיע מאמץ באדם שנמצא רחוק או במקום נמוך.

זוהי עבודתו של אהרון הכהן ("אוהב שלום ורודף שלום"): לאחוז בידו של מי שנפל, ולמשוך אותו מעלה.

כשאתה משקיע בחבר, אתה לא רק עוזר לו – אתה "קונה" אותו ואת חלקו בקדושה.

ברית החיים והשלום

שכרו של מי שמעלה את הזולת

הזוהר מלמד שמי שמצליח להוציא את ה"יקר"
מתוך ה"זול" (להעלות אדם ממקום נמוך):

1. מכניע את הרוע: גורם לסטרא אחרא להסתלק.
2. מגדיל את כבוד ה': גורם לכבודו של הקב"ה לעלות בכל העולמות.
3. זוכה להגנה נצחית: זוכה ב"ברית החיים והשלום", הגנה עליו ועל צאצאיו, ושמירה מכל הדינים – בעולם הזה ובעולם הבא.

ותלבש אסתר מלכות – שלבשה רוח הקודש

סוד המלכות: 'ותלבש אסתר מלכות'

בשיא דרמת המגילה, אסתר ניגשת למלך אחשוורוש.
הכתוב אומר **"ותלבש אסתר מלכות"**, ולא
"בגדי מלכות".

הזהר מגלה: אסתר לא לבשה רק משי וארגמן.
היא לבשה את **רוח הקודש**.

לאחר שלושה ימים של צום (ביטול הגוף
ועצימת עיניים לתענוגות), גם לתענוגות),
אסתר התלבשה במציאות רוחנית עליונה.
היא עטפה את עצמה באנרגיה של
העולם הבא.

כתנות אור (בא') מול כתנות עור (בע')

לפני החטא, האדם הראשון היה לבוש ב"כתנות אור" – גוף המקרין קדושה. אסתר המלכה הצליחה לשחזר את המצב הבראשיתי הזה. כשאחשוורוש הביט בה, הוא לא ראה רק אישה יפה. הוא ראה מלאך האלוקים. ה"חן" שניתן לה ("ותהי אסתר נושאת חן") היה הקרינה של הפנימית, שפרצה החוצה דרך המאמץ המאמץ הרוחני שלה.

”כי נפל פחד מרדכי עליהם”

בסוף המגילה, הגלגל מתהפך. העמים מפחדים ממרדכי. למה? למה הזוהר מסביר: מרדכי יצא 'בלבוש מלכות' – אותו רוחני של העולם הבא.

'פחד מרדכי': הם לא פחדו מהכוח הפוליטי שלו, אלא מהנוכחות הרוחנית העוצמתית שהוא הקרין. הוא היה אדם שחי בעולם הזה, אך היה לבוש בתדר של העולם הבא. המציאות הפיזית כפופה למי שמתעלה מעליה.

המעגל השלם: מהלב אל האור

התגלות (פורים): לבישת ה"מלכות" – הורדת אור העולם הבא לתוך המציאות.

ביטול (החזון): עצימת העיניים למגבלות הטבע.

השפעה (הזולת): "קניית" החבר והעלאת העולם".

השתדלות (המאמץ): התגברות על הנוחות ותשלום "מחיר מלא".

תרומה (הלב): הנכונות לתת ולהתחבר ("ויקחו לי").

התגלות/פורים

ביטול

השפעה

השתדלות

תרומה

ציודה לדרך: 5 חנ מפתחות מעשיים

- 1** **השקיעו בלב:** אל תסתפקו במעשים טכניים. הכניסו רצון ורגש לכל פעולה.
- 2** **שלמו את המחיר:** כשקשה, דעו שזהו המטבע שקונה את הקדושה. הנוחות היא אויב הצמיחה.
- 3** **קנו חבר:** מצאו מישהו שזקוק לעלייה והשקיעו בו. זהו המפתח לשפע.
- 4** **עצמו עיניים:** ברגעי קושי, התנתקו מה"עכשיו" המלחיץ והתחברו למקור הנצחי.
- 5** **לבשו אור:** זכרו שהבגד האמיתי שלכם הוא המעשים וההארה הפנימית שלכם.

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"

לא בתוכו (של המקדש), אלא בתוכם – בתוך כל אחד ואחד מישראל.
היכולת לבנות משכן, להאיר באור יקרות ולשנות את המציאות, נמצאת בלב פנימה.

שנזכה להאיר!